

Stichting Vrienden van St. John's, Mzuzu

Goede Vrienden en Vriendinnen van St. John's

Eys, december 2004

Plotseling stonden we temidden van een groep kinderen die onze handen vastpakten en verwonderd naar ons opkeken.

Een rilling ging over mijn rug, we waren net terug uit het Noorden van Malawi en er was al zoveel gebeurd. Op weg naar Nthalire rijdend in een dor, droog, stoffig en eenzaam landschap passeerden we een groep mensen, die ietwat krom gebogen met een verstarde grimas op hun gezichten in hoog tempo een heuvel opliepen. Voordat we ons realiseerden dat er iets niet klopte, waren we een paar honderd meter verder en terugkijkend leek de aanblik nog indrukwekkender en treuriger.

Al dichterbij komend zagen we dat de groep beladen was met bagage en in het midden duwden zij een fiets voort met daarop een zieke of dode, gelegen op een rieten mat en gewikkeld in een oude, rode deken. De leider, een grote markante man van rond de veertig in een donkergroen met stof en zweet bedekte kapotte blouse en blootsvoets, zei in gebroken Engels: 'we carry a dead body, we walked fifteen miles, please can you help us, we need to walk twenty miles more'.

We pakten de auto opnieuw in, legden het dode lichaam op de linker zijbank van de landrover en namen nog vijf personen en de bagage van de groep mee.

Ben Timmermans, mijn schoonbroer, zat aan het voeteneind van de dode.

We reden de heuvels van de uitlopers van de Nyika in. Af en toe passeerden we een eenzaam dorpje van twee of drie hutten, gelegen in dat geelgrijze, arme landschap. Cobi vroeg de man wie er was gestorven, 'my wife' zei hij. Verder was het stil in de auto. Na 25 km kwamen we bij zijn dorp.

Het bestond uit vijf goed onderhouden hutten die allen op slot waren. Midden in het dorpje stond een bougainville in al zijn mooie roodpaarse bloei.

Er was niemand thuis, we legden de dode vrouw heel voorzichtig in de schaduw op de grond van de kleine veranda van een van de hutten.

Net voordat we weg wilden gaan, kwam een oude, gebogen man naar ons toe. Hij had een diep gegroefd eerzaam gezicht. Leunend op zijn stok gaf hij ons een hand. Met zijn hoofd schuin omhoog geheven en zijn diep gelegen oude ogen gevuld met tranen bedankte hij ons en zei: 'The lady is the wife of my son and the mother of his children, she was so good, now she is dead'. Vertwijfeld keek hij in de verte.

In stilte vertrokken we om onze reis voort te zetten.

De volgende morgen hoog op de Nyika hoorden we dat Ben's moeder was gestorven. Zij was gestorven in hetzelfde uur als de dode vrouw die we hadden meegenomen.

Afrika maakt gebeurtenissen vol mystiek en symboliek.

Ons verblijf in Mzuzu dit jaar was er een van dramatiek. Het Sonda wezenproject, aan de rand van Mzuzu, is in goede ontwikkeling. Een bijzonder moment was toen Paramount Chief Chisumulu, vergelijkbaar met onze post van gouverneur, maar dan met meer macht, het papier ondertekende waardoor 0,8 ha grond in een 99 jarige lease aan het Sonda wezenproject werd toegewezen.

Eindelijk kon de bouw beginnen. We bezochten Sonda en werden er met heel veel enthousiasme ontvangen. Chief Lungu en zijn persoonlijke danser stonden ons op te wachten. De vrouwen, mannen en kinderen kwamen al zingend en klappend naar ons toe.

We werden hartelijk toegesproken, er werd bedankt, toneelstukjes werden opgevoerd en de wezen zongen uit volle borst, het was een geweldige morgen.

Die dag vertelde de project manager, de Nieuw-Zeelander Jeremy Sandbrook, dat hij per 15 augustus met zijn baan stopte. Tevoren had hij toegezegd nog een jaar te blijven. Er moest nog zoveel geregeld worden en zonder project manager is dat niet mogelijk. Daarbij is het heel moeilijk om goede, bekwame krachten te vinden in Malawi.

Toen we na drie weken huiswaarts keerden was het met een diepe zucht. Er was een goed bestuur geformeerd, een aannemer gevonden voor de bouw van het wezenopvanghuis, een Canadese bouwkundige voor het toezicht op de bouwactiviteiten en het allerbelangrijkste; Mrs. Chipeta, een toegewijde, kundige vrouw die al veel voor het project had gedaan, had de functie van project manager aangenomen. In onze drie weken in Malawi raakten we goed bevriend met haar.

Moe maar voldaan kwamen we in Nederland aan.

Tien dagen na terugkomst kregen we bericht dat Mrs. Chipeta aan een hersenbloeding was overleden. Zij was een goede vrouw, met heel veel kwaliteiten en erg belangrijk voor het project. Zij stierf op 54 jarige leeftijd. Het was een grote schok, we waren er kapot van en het heeft enige tijd nodig gehad om alles weer op orde te krijgen. Inmiddels zijn in Sonda de stenen gebakken en worden de sleuven gegraven voor de fundamenteën.

Als we in Nederland zijn is het is niet altijd gemakkelijk om geloof te hebben dat er een verbetering plaats vindt, daar ver weg in Mzuzu.

Wij zijn zo resultaatgericht, willen alles wat we doen liefst direct kunnen meten en in een grafiekje plaatsen, terwijl alles waar wij de mensen in Afrika zo graag bij willen helpen vaak zo afhankelijk is van een persoon, die plotseling dood kan gaan of van een gebeurtenis waardoor voor de mensen daar alles verandert. Het uitblijven van de regens betekent hongersnood, het overlijden van een familielid betekent dat je gezin er plotseling drie, vier of meer kinderen bij krijgt om voor te zorgen. Mag je kind naar de middelbare school dan betekent dat schoolgeld betalen van 15000 Kwacha. Met een jaarinkomen van 30000 Kwacha en al die andere monden die gevoed moeten worden sta je weer voor een moeilijke keuze.

Maar als je dan in Malawi bent en uitgenodigd wordt bij mensen thuis, zoals op een avond bij Margaret en Raphael Nyerinda en je vertelt over je twijfel, dan zegt Raphael: `So many people worked at St. John's and they all promised to come back, but only a few did and really try to help us. I know it is not easy to keep confidence, things go slowly and sometimes go wrong, but if you have a purpose in life and you decide to care for other people, that doesn't make life easier, but you will get more fulfilment and we need it so much here`. Als we dan rondlopen in Mzuzu, praten met de mensen en zien hoe blij ze toch kunnen zijn ondanks al hun problemen, dat St. John's de prijs van het tweede schoonste ziekenhuis in Malawi heeft gekregen, dat ik een mevrouw tegenkom in het ziekenhuis, die na een ernstig auto-ongeluk zegt: `Thank God we found this hospital because the care is so good and so much better than at the other places we were` en dat Henry Tenten ons nieuw bestuurslid, voorheen als tandarts werkzaam in St. John's, zegt nadat hij samen met een mecanicien twee weken tandheelkundige installaties en andere ziekenhuis apparatuur is gaan repareren, dat er wel degelijk de wil is om vooruit te komen en dat het zoveel zin heeft om daar te ondersteunen omdat het nog zo nodig is. Maar ook dat Herman de Jonge, kaakchirurg, met zijn team dit jaar twee keer is gaan opereren in Mzuzu en zoveel patiënten daar weer een menswaardig bestaan heeft kunnen geven en er in de `outreach clinics` door de Malawianen met ons geld en door hun handen waterputten zijn gemaakt waardoor schoon water permanent toegankelijk is, dat in Sonda er een opvang is voor een groep weeskinderen die je lachend tegemoet rennen en waarbij je als je door de vrolijkheid heen kijkt ook een droefenis achter in hun ogen kunt ontwaren, ja dan denk je het is goed waar we mee bezig zijn, zieken worden geholpen, kinderen krijgen een toekomst.

Goede vrienden, het was deze keer geen opsomming van de werkzaamheden van de Stichting maar een ontboezeming van gebeurtenissen, die we (Cobi, mijn zus Annie en schoonbroer Ben en ik) hebben meegemaakt en ervaringen, die we hebben opgedaan op onze reis naar Mzuzu in augustus van dit jaar.

Namens het bestuur van de Stichting Vrienden van St John's, Mzuzu wil ik jullie heel hartelijk danken voor het gestelde vertrouwen en voor jullie bijdragen.

Zonder dat kan er niets gebeuren.

Terwijl de regens in Mzuzu zijn gearriveerd, de zaden worden geplant en in Sonda de fundamenteën voor het wezenopvanghuis worden gelegd wens ik jullie namens de mensen in Malawi, Chaka Chimwemwe en van ons allemaal gezellige feestdagen en een vreedig 2005.

Hartelijke groeten

Ben de Ponti, voorzitter St.Vrienden van St. John's, Mzuzu

Kinderen van Sonda

Mrs. Chipeta op de voorgrond

Tekening opvanghuis Sonda

Stichting Vrienden van St. John's, Mzuzu
Grachtstraat 20
6287 AG Eys-Wittem
E-mail deponti@cuci.nl

Banknummer 49.71.78.370
t.n.v St.Vrienden van St. John's, Mzuzu
Borne

Ben de Ponti	voorzitter
Frans Korsten	secretaris
Bert Platvoet	penningmeester
Herman de Jonge	lid bestuur
Sytze Fluitsma	lid bestuur
Henry Tenten	lid bestuur

Grachtstraat 20	6287 AG Eys-Wittem
Stadrijk 205	5403 NK Uden
Reukgras 8	7623 GE Borne
Schoorweg 27	6129 BP Berg a/d Maas
Weesperzijde 51b	1091 EG Amsterdam
Aalsmeerhof 63	6843 VWArnhem

tel 043 4519044
tel 041 3267067
tel 074 2664477
tel 046 4339534
tel 020 6657295
tel 026 3830277